

mig“. Han siger her, at han har haft den samme Samtale med Professor Rovsing som med Dr. Rørdam, og vi have Professor Rovsings Udtalelse om hans Opfattelse. Han siger, som man vil erindre — det findes i Hæftet fra anden Behandling — om Dr. A.: „Læge A.s Ansættelse var allerede sket før Stads-læge Hoff's Tid, og da A. er en veluddannet Læge, der har kunnet passe Stillingen, uden at der, saa vidt os bekendt, har været Grund til alvorlig Klage imod ham, finde vi det forstaaeligt, at Hoff har ladet ham forblive i Stillingen, for saa vidt man overhovedet finder det tilladeligt, at Morfinister indehave ansvarfulde Lægestillinger“. Det er altsaa Rovsings Opfattelse af Samtalen med Clod-Hansen, som vi faa her, at Læge A. har kunnet passe sin Stilling, „uden at der, saa vidt os bekendt, har været Grund til alvorlig Klage“. Han har ogsaa talt med Clod-Hansen, og for Resten meget stærkt, om den paa-gældende.

Marott: Jeg ønsker ogsaa denne Gang at sige nogle Ord om den Sag, som forhandles, forinden den foreløbig forlader Folketinget. Jeg siger foreløbig, fordi jeg tror, at denne Sag kommer igen; den kommer igen her paa Rigsdagen. Den har, som bekendt, sin Oprindelse fra en uretfærdig Handling, den har sin Oprindelse fra et ministerielt Overgreb overfor en vel-tjent Embedsmand.

Formanden: Det ærede Medlem bruger for stærke Udtryk.

Marott: Jeg kan ikke i Øjeblikket finde noget andet Udtryk, og under alle Omstændigheder maa jeg hævde, at det er en uretfærdig Handling, der er begaaet her.

Formanden: Det har det ærede Medlem ikke Ret til at hævde.

Marott: At det er en uretfærdig Handling? Den ærede Ordfører holdt før en lang Tale om Sagen, og der var et Medlem af Tinget, som spurgte, hvad Meningen var med denne Tale. Jeg vil sige, at jeg tror, at Meningen med denne Tale var at forplumre hele Sagen, at aflede Opmærksomheden fra Sagens Kærne, idet alle de Betragtninger, som den ærede Ordfører fremkom med, jo i høj Grad laa ved Siden af det, som det gælder i denne Sag. Jeg tror altsaa, at denne Sag kommer tilbage igen her paa Rigsdagen, fordi en Sag —

jeg tør sige det uden at være sentimental — som denne, der angaar Sandheden og Retten, vil altid være i Stand til at røre Vandene om sin Ophavsmand, indtil der paa en eller anden Maade er bødet for den. Efter de nu foreliggende Aktstykker antager jeg for øvrigt, at vi for Fremtiden kunne være færdige med de Krøniker, som vi jo have hørt under denne Sags Behandling, om, at de, som have angrebet Justitsministeren for hans Handlemaade i denne Sag, havde til Hensigt at forsvare de for-sømmelige, de alkoholistiske og morfinistiske Læger. Det er i alt Fald noget, som den ærede Ordfører ogsaa ved Sagens tidligere Behandling har paastaet, og det er i det hele den Paastand, som de Herrer af Flertallet have levet højt paa under Sagens Behandling, idet de ere gaaede ud fra, at Befolkningen, der selvfølgelig ikke kan være tjent med at blive behandlet af Læger, som ikke ere normale, vil give dem Ret i en saadan Betragtning. Og den højtærede Justitsminister har under hele denne Sags Behandling slaaet sig for Brystet og hævdet, at den Krig, som han nu førte, var en Krig mod Lægerne, og han har forsikret os om, at han kun vilde arbejde for detté ædle og ophøjede Formaal: at skaffe Befolkningen saa god og saa sikker en Lægehjælp som vel muligt. Men det forekommer mig, at under Sagens videre Udvikling er det nu lykkedes os at skaffe saa megen Klarhed over den højtærede Justitsministers virkelige Hensigter, at enhver vil kunne sige, at der i Virkeligheden ikke er for fire Skilling Ædelhed i den højtærede Justitsministers Optræden, men at hele denne Sag er præget fra Ministerens Side af en hel Mængde fortvivlede Forsøg paa at forsvare Afskedigelsen af Dr. Muus, denne Afskedigelse, som andetsteds, for Resten ogsaa tidligere her i Folketinget, er bleven betegnet som en oprørende Uretfærdighed. Af de nu foreliggende Aktstykker fremgaar det nemlig efter min Mening yderligere, at den Mand, der nu er sat i Spidsen for Sundhedsstyrelsen, har paa sin Samvittighed Ting, overfor hvilke alt det maa blegne, som Dr. Muus er bleven beskyldt for af Justitsministeren, men som Dr. Muus i Virkeligheden slet ikke har begaaet. Ifølge de foreliggende Oplysninger, som jeg selvfølgelig ikke skal komme ind paa, fordi de nu ere saa udførligt gennemgaaede, har forhenværende Stads-læge Hoff tolereret og holdt Haanden over alkoholistiske og morfinistiske Læger. Det